

[Lund Jensen.]

blev indføjet ved lovforslagets anden behandling, skal ydes en erstatning for den nedgang i ejendommens almindelige handelsværdi, der konstateres som følge af et af fredningsmyndighederne nedlagt byggeforbud. Det er dog en udtrykkelig aftale, at der kun kan ydes erstatning til ejeren af vedkommende landejendom for det tab, han måtte lide ved ikke at kunne udstykke. Derimod kan der ikke ydes erstatning til den, der erhverver en ejendom med udstykning og bebyggelse for øje, selv om han påberåber sig at kunne opnå en større eller mindre fortjeneste, såfremt byggeforbuddet ikke var nedlagt.

I ændringsforslag nr. 2 angående § 25 foreslås de byggefrie zoner omkring søer og åløb sat til 150 m i stedet for 300 m som vedtaget ved anden behandling. Endvidere sker der en begrænsning af det antal veje, der omfattes af byggeforbuddet i § 25, stk. 4. Bestemmelsen kommer således kun til at gælde for de i vejlovens § 3 under a), b) og c) nævnte veje, altså hovedveje og større landeveje, medens de såkaldte 3. klasses landeveje og biveje går ud.

Som jeg redegjorde for ved lovforslagets anden behandling, var der ved at benytte åløbenes bundbredde som målestok i stedet for ovenbredden sket en stærkere begrænsning end tilsigtet i antallet af de åløb, man ønskede at beskytte. Udvalget er nu enigt om, at der i stedet for 5 m ansættes en 4 m bundbredde som grænse for de åløb, der falder ind under lovens bestemmelser.

Selv om mit parti ved at indgå forlig har måttet give afkald på berettigede ønsker, skal jeg anbefale at stemme for begge de stillede ændringsforslag og derefter for lovforslagets endelige vedtagelse.

Ib Thyregod: Ved anden behandling af dette lovforslag beklagede jeg ligesom det ærede medlem hr. Lund Jensen, at det ikke havde været muligt at opnå forlig om forslaget til naturfredningslov. Det er nu lykkedes mellem anden og tredje behandling at opnå forlig med hensyn til de bestemmelser, hvorom der nu er stillet ændringsforslag i tillægsbetænkningen, og jeg skal ganske kort omtale de to bestemmelser, det drejer sig om, bestemmelserne i § 22 og § 25.

Den nu foreslåede § 22, stk. 1, er for så

vidt identisk med den oprindelige bestemmelse; og den kritik, vi fremsatte ved anden behandling vedrørende det spørgsmål, at fredningsnævnene skal tage sig af byplanmæssige opgaver, står i og for sig stadig ved magt, men der er indføjet 2 meget væsentlige forbedringer i § 22. Her tænker jeg dels på bestemmelsen i § 22, stk. 1, 2. punktum, hvor der står, at nævnets afgørelse skal træffes inden 6 måneder fra begæringens modtagelse i nævnet, dels på erstatningsbestemmelsen. Det er for det første meget væsentligt, at der i loven nu bliver indføjet en frist. Efter den hidtidige bestemmelse var det således, at en sags afgørelse faktisk kunne trække ud i årevis. Nu er der i hvert fald fastsat en frist i loven, inden hvilken fredningsnævnets afgørelse skal træffes.

I stk. 2 er der for det andet nu indføjet en egentlig erstatningsbestemmelse, en erstatningsbestemmelse, der hjemler erstatning, hvis ejendommen i kraft af nævnets afgørelse mister en del af sin handelsværdi. Det er ikke tanken, at denne bestemmelse skal kunne anvendes af spekulanter, som det tidligere er blevet sagt, men den skal i princippet kunne anvendes således, at ejere af landejendomme — som det normalt vil være — skal have erstatning for det tab i handelsværdien, som lides gennem afslaget, og også således, at der sikres dem erstatning for det tab, de lider i kraft af en vis forventet udstykningsværdi i det omfang, denne har givet sig udtryk i den pågældende ejendoms handelsværdi.

I § 25 er der sket den ændring, at man nedsætter afstanden fra søer og åløb fra 300 m til 150 m; vi havde ønsket 100 m, og med hensyn til vejene er der sket den ændring, at de såkaldte d)-veje — det drejer sig om ca. 8 000 km vej — udgår af forslaget.

Under hensyn til disse forbedringer kan jeg anbefale mit parti at stemme for lovforslaget. Jeg vil dog gøre opmærksom på, at enkelte medlemmer vil stemme imod lovforslaget.

Thestrup: På mit partis vegne kan jeg anbefale de stillede ændringsforslag. Vi betragter det som noget meget væsentligt, at denne erstatningsbestemmelse, som nu er indføjet i § 22, kommer med i loven. Vi